

KOMMUNISTISK POLITIK

Syriske kurdere har sultestrejket foran Christiansborg siden den 14. september (Foto: KP)

DANMARK 2010: SULTESTREJKE FOR ASYL

Nr. 19

14. årg.

2010

1. oktober

15. oktober

Støttepris 20 kr.

TEMA: EU's militarisering

Villy for Helle s. 2 • Israel udstiller fredsfarcen s. 3 •
Sverige og det nordiske højre s. 4 • Løkke i Afghanistan s. 6 •
Intet behov for euro s. 8 • Syg madordning opgives s. 9 •
Malersvend retsforfølges s. 10 • Tur de Amager s. 11 •
Solidaritet i krisen s. 12 • Sultestrejke ved Christiansborg s. 14 •
Europa: Atom-, rum- og cyberkrig s. 16 • FN: Brudte løfter s. 19 •
Folkets skole? s. 21 • Debat s. 22 • Virkelighedsnær Dylan s. 24

Villy for Helle

KOMMUNISTISK POLITIK

'Hvis du har 12 minutter, så har vi en løsning', står der på socialdemokraternes hjemmeside. På socialdemokraternes kongres i Aalborg sidste weekend i september var det imidlertid dårlig tone at nævne Helle Thorning-Schmidts og Villy Søvndals store plan kaldet 'Fair Løsning' om at lade danskerne arbejde 12 minutter mere om dagen – under krisen og sikkert ever after. Det er ikke lykkedes at mobilisere den ringeste folkelige begejstring for forlænget arbejdstid. Parolen om at arbejde sig ud af krisen lyder rent abstrakt bedre end VKO's nedskæringer – men når det gøres konkret, bliver støtten selv fra fagtoppen spagfærdig. Selvom LO-formand Børsting lover at finde milliarderne (hos medlemmerne).

S og LO-toppen går igen arm i arm efter en årrække under Fogh, hvor båndene blev meget løse. En uge før den socialdemokratiske partikongres holdt 3F – 'Danmark stærkeste fagforening' – kongres, også kongres i Aalborg, hvor den genetablerede alliance mellem parti og fagbevægelse blev offentlig forkyndt og højlydt sanktioneret af de delegerede. Den socialdemokratiske partiformand kvitterede:

- Det, der kendetegner fagbevægelsen, er, at de er tilbage i hovedrollen, når det gælder Danmarks økonomi. Man kan sige meget om fagforeningsfolk, men hvis der er noget, de kan, så er det at lave og holde aftaler.

3F lagde kursen 'til venstre' og det samme gjorde S på sin kongres. I al fald hvis man skal tro overskrifterne og den omhyggelige branding af partiet og dets statsministerkandidat. For den 5. oktober starter folketings sæsonen igen og S-SF har gjort klar til valg.

- Helle er blevet lidt rødere, og jeg er blevet lidt mere velklædt, sagde Villy Søvndal, som Helle Thorning Schmidt introducerede som 'min kammerat, min ven', da en SF-formand for første gang talte til en socialdemokratisk kongres:

- Alle ved, at den stærke akse i samarbejdet er S og SF, så det er helt naturligt, at det er Villy Søvndal, der er her i dag. Det er ikke en lukket fest, men en stærk akse, sagde hun.

Det tredje ben i en kommende regeringskonstellation – De Radikale – var ikke inviteret til kongressen. Det signaleres, at Vestager og Co. står alene med deres krav om nye angreb på tilkæmpede sociale ordninger.

Socialdemokraternes ny branding – der ikke længere hedder 'nye image' – lægger i formen distance til Poul Nyrup-tiden og inspirationen fra Tony Blairs New Labour. Det gjorde Blairs eget parti også, da det samme weekend valgte Ed Miliband til partiformand. 'Eurososialdemokrater' har ikke længere en positiv klang. S-kongressen i Aalborg påkaldte derimod et helt andet og længe vækgemt ikon: Theodor Stauning. Det var ham der fik åbningsordet og i en ny kampagnefilm til de delegeredes fryd erklærede:

- Vi har skabt den velfærd, som de blå dværge er ved at ødelægge.

Men er S med kongressen reelt rykket til venstre med en ny politik, der bryder med socialliberalismen og EU's nyliberalisme? Nej, det er lutter form, det meste.

- Et nyt flertal vil genskabe det samarbejdende folkestyre. Ikke alene i Folketinget, men i hele Danmark. Et nyt flertal vil bygge fire stærke alliancer for fremtidens Danmark - en alliance med erhvervslivet. Med den offentlige sektor. Med de unge. Og ikke mindst med lønmodtagerne, sagde socialdemokraternes formand i sin traditionelle bekendelse til classesamarbejdspolitikken. I den 'Fair løsning' er arbejdernes og de offentligt ansattes andel at få det kapitalistiske Danmark ud af krisen ved at arbejde mere.

Socialdemokraternes formand undlod ikke at sende en hilsen til de danske besættelsestropper i Afghanistan:

- I skal vide, at vi tænker på jer... Vi er jer dybt taknemmelige for jeres indsats for Danmark.

De pensionsforringelser, som franskmændene i denne tid så indædt bekæmper med strejker og masseprotester, er allerede gennemført i Danmark med forhøjelsen af pensionsalderen til 67 og muligheden for efterløn til 62 – i et forlig mellem VKO og S.

Og socialdemokraterne fastholder fra deres kongres, at de vil af med alle de fire danske EU-forbehold, indbefattet Nej?et til euro'en, der senest blev gentaget for 10 år siden, i september 2000.

Hvem er så rykket og hvorhen, nu hvor det gælder? Helle for Villy – og Villy for Helle.

Redaktionen 28. september 2010

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 350 kr.

År (25 nr.) 600 kr.

Institutioner

½ år 440 kr. - 1 år 860 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 08.10.10

Israel udstiller fredsfarcen

Israels nylige skrotning af den midlertidige og korte fastfrysning af bosættelsesbyggerier på den besatte Vestbred har givet verden endnu et slående bevis på, at den zionistiske stat på ingen måde har tænkt sig at stoppe sine bosættelsesaktiviteter i strid med international lov og på trods af fordømmelser fra hele verden, selvom mange kun er ord.

Sceneriet omkring de såkaldte direkte "fredsforhandlinger", som den amerikanske præsident er arkitekt for, følger et totalt forventeligt mønster, hvis man blot kradser lidt i den sminkeede overflade. Israels verdensomspændende isolation efter angrebet på nødhjælpskonvojen til Gaza er utvivlsomt indgået som baggrund for USA's og Israel valg af tidspunkt for iværksættelse af en ny 'fredsproces'.

Tidligere fredsforhandlinger – og tilbage til Oslo-aftalerne for næsten 18 år siden - har ikke fået Israel til at besinde sig med sin besættelse af Vestbredden. Tværtimod er der sket en modsat udvikling med en voldsom udbygning af bosættelserne. Fredsfarcen giver ly for det. Dengang som nu kom USA med vage henstillinger om at sådanne aktiviteter skadede den igangværende 'proces'.

Som optakt til Obamas fredsstart trak han overskrifter med, at USA krævede en fastfrysning af bosættelserne, så længe der forhandles, som forudsætning for at gå i gang. Det varede imidlertid ikke længe, før også dette røgslørs-krav blev frafaldet.

Mange palæstinensere forventer ikke, at fredsfarcen når noget resultat. De frygter tværtimod, at den USA-venlige Abbas, som savner ethvert folkeligt mandat, lader sig bruge til at indgå nye 'kompromisser' i det palæstinensiske folks navn.

De kæmpende palæstinensiske befrielsesorganisationer har massivt taget afstand fra overhovedet at deltage i forhandlinger, som ikke har til hensigt hverken helt eller delvist at indfri nogle af palæstinenserens basale krav som en undertrykt nation og et undertrykt folk.

Den nuværende fredsfarce er sat i gang på et tidspunkt, hvor palæstinenserne er opsplittet ovenpå Hamas' tordnende valgsejr og nederlaget for Fatah. Det har betydet, at de to af Israel adskilte palæstinensiske områder – det af Hamas dominerede Gaza og den af Fatah dominerede Vestbred - står isoleret fra hinanden.

Det tidligere så agtværdige PLO står i dag med stærkt svækket autoritet i det palæstinensiske folk, står splittet og svagt, mens store udslagsgivende befrielseskræfter som Hamas ikke arbejder under PLOs paraply. Mahmoud Abbas' deltagelse i de igangværende forhandlinger har hat som konsekvens, at befrielsesorganisationen PFLP har trukket sig fra PLO's lovgivende forsamlings møder. Den venstreorienterede befrielsesorganisation kræver en genoplivelse og fornyelse af PLO og at andre kræfter drages med ind.

Der skal ikke bores dybt for at få øje på den underliggende dagsorden, som USA og Israel står bag. Det er forsøget på at tvinge det palæstinensiske folk til at opgive deres centrale nationale interesser med anerkendelse af Israel som en *jødisk zionistisk* stat, og dermed acceptere dets racisme og forskelsbehandling af borgerne. Og det er forsøget på at få det palæstinensiske folk til at opgive deres internationale ret om tilbagevenden for de fordrevne millioner, som lever i landflygtighed - i flygtningelejre eller spredt rundt i verden.

Indtil nu har Israel konfiskeret 58% af områderne på Vestbredden, som er splittet op med jødiske bosættelser, apartheidveje og mure, som gør et egentligt samfundsliv umuligt.

Der er tale om en udvikling, som har gjort snakken om en tostats-løsning absurd. Med det nuværende udgangspunkt er der ingen chance for at skabe en virkelig levedygtig og geografisk sammenhængende stat. Lige så lidt som man kan acceptere et zionistisk

apartheid Israel, hvor palæstinensere skal leve som anden rangs undermennesker.

Obama kom i sin tale til FN's generalforsamling med udtalelser om at palæstinenserne - hvis forhandlingerne går godt - vil kunne få sæde i FN. Men en plads i FN er deres ret, og ikke en præmie en amerikansk præsident kan tildele dem for at sælge ud. Obamas løfte er lokkemad.

Hvem har hørt Obama kræve at den illegale mur og bosættelserne skal fjernes? Hvem har hørt Obama eller andre imperialistpolitikere fordømme Israels annektering af Østjerusalem?

Palæstinenserne vinder stadig mere sympati blandt befolkningerne i hele verden, mens Israel har tabt en enorm goodwill og isoleres stadig mere. Dermed øges også forståelsen for den palæstinensiske modstands krav og de mange former, den antager.

Det er med udgangspunkt i Israels brud på grundlæggende menneskerettigheder og på international ret, at der udvikles en stadig bredere bevægelse for isolering og boykot af Israel, der også henter inspiration fra den internationale modstand mod apartheid i Sydafrika.

Den massive BDS- bevægelse - Boykot, Divestment and Sanctions (*Boykot, tilbagetræning af investeringer og sanktioner*) - er vokset op nedefra med udgangspunkt i Ngo-organisationer i Palæstina. Den nyder stadig større opbakning rundt om i verden.

Den brede solidaritet med palæstinenserne har også vist sig i form af solidaritets- og nødhjælpskibe og konvojer, som forsøger at bryde den kriminelle blokade af Gaza. Det er en bevægelse, som fortsætter på trods af Israel brutale likvidering af nødhjælpsaktivister. Også jøder, der overlevede holocaust, deltager i skibsforsøgene på at bryde blokaden.

Det zionistiske Israel kan ikke undgå at møde stadig større international modstand – på trods af imperialistmagternes opbakning og dermed støtten fra USA og EU.

Svensk valg:

Det parlamentariske ultrahøjre på fremmarch

Sverige er vågnet op til en ny parlamentarisk situation med Sverigedemokraterna i Riksdagen. Det yderste parlamentariske højre er styrket i Norden

Det store flertal af svenskere har psykiske tømmermænd efter valget til Riksdagen, der gav Mona Sahlins socialdemokrater deres dårligste valg i hundrede år og sendte det fremmedfjendske parti Sverigedemokraterna i Riksdagen med 20 mandater og 5,7 pct. af stemmerne. Ved det samtidige kommunalvalg mere end fordobledes mandattallet, fra 280 mandater i 144 kommuner i 2006 til 609 mandater i 247 kommuner i 2010.

Det var et chok, eftersom hele det svenske establishment, fra regering til toneangivende medier, søgte at isolere partiet og endnu engang holde det ude af Riksdagen. Men meget stærke kræfter virker samtidig både åbent og skjult for at sikre partiet succes.

Resultatet blev mødt med antiracistiske protester og demonstrationer.

Med Sverigedemokraternas indmarch i det svenske parlament, og tilmed i en potentiel nøglerolle, idet Frederik Reinfeldts borgerlige regeringskoalition Alliancen ikke opnåede et flertal, er partier fra den yderste parlamentariske højrefløj solidt placeret i de nordiske landes parlamenter.

Det er ikke første gang i nyere tid, at et fremmedfjendsk højreparti har siddet i den svenske riksdag. Men det har ikke holdt længe. Med Sverigedemokraterna kan det blive anderledes, dels fordi de har en meget stærk vind fra populistiske højrepartier i hele EU og ultrahøjrestrømninger i USA i ryggen og dels fordi partiets nuværende kerne med Jimmie Åkesson (formand siden 2005) i spidsen har lært af tidligere tiders kiks og bevidst søger at kopiere succes'en Dansk Folkeparti i politik, stil og taktik.

Med Sverigedemokraterna i parla-

mentet er det yderste parlamentariske højre repræsenteret i hele Norden.

Dansk recept

Det er en gruppe tidligere studerende ved universitetet i Lund, hvor Åkesson læste statsvidenskab, der fik renset ud i Sverigesdemokraternas synlige rødder i den gamle svenske nazisme og den mest ekstreme højrefløj, indbefattet et partisymbol lånt fra det britiske National Front. Partiet blev stiftet i 1988 af folk med en fortid i racistiske og nazistiske organisationer og fik ved Riksdagsvalget samme år blot 1118 stemmer.

Kombinationen af fremmedfjendskhed, social demagogi og EU-kritik har virket. Sverigedemokraterna gør sig især i Sydsverige, og står stærkest i Skåne, med den gamle danske landsdels traditionelle modstand mod centralmagten i Stockholm og en social og erhvervsstruktur, der i meget ligner den danske.

Udover en målretning i forhold til pensionister har Sverigesdemokraterne også haft held til at vinde opslutning blandt unge, ikke mindst arbejdsløse unge, der er hårdt ramt af krisen. I nogle skolevalg i Skåne har de opnået omkring en fjerdedel af stemmerne.

Valgtømmermænd

Valget har udløst en parlamentarisk krise i Sverige. Regeringsalliancen og dens partier gik samlet tilbage, alle bortset fra Reinfeldts parti mistede stemmer og mandater.

Derfor har den svenske statsminister bejlet kraftigt til Miljöpartiet MP, som gik til valg som alternativt regeringsblok sammen med Socialdemokraterne og Venstrepartiet, og som gik frem ved

valget. Det har imidlertid afvist frieriet. I stedet forlyder det, at der skulle foreligge en aftale bag lukkede døre mellem Reinfeldt og Mona Sahlins tabende socialdemokrati om et samarbejde, der skulle holde Sverigesdemokraterna uden for døren.

Vi får se – for de borgerlige partiers standhaftighed med hensyn til at holde det parlamentariske ultrahøjre uden for indflydelse andre steder i EU har ikke været langtidsholdbar.

Særlig kraftige er valgtømmermændene hos socialdemokraterne, der har nedsat en kommission for at finde ud af, hvad der gik galt ved valget, og i Venstrepartiet, der som det danske SF har slugt mange kameler og galopperet til højre ved udsigten til at blive regeringspartner. Kombinationen af de to partier og Miljöpartiet så stærk ud på papiret – men Reinfeldts relative succes med at tackle den økonomiske krise og Sverigesdemokraternas fremgang stak en kæp i hjulet for deres drømme.

Tungen på den parlamentariske vægtskål

*Pia Kjærsgårds kloner
hat fremgang i Norden, og i
Holland er en ny borgerlig
regering fra starten i
lommen på islamofoben
Geert Wilders og hans
såkaldte Frihedsparti*

Undtager man gamle fascistiske lande som Italien og Østrig begyndte det måske i Danmark med Dansk Folkeparti. Eller med Anders Fogh Rasmussen.

Fra 2001 har et populistisk ultrahøjreparti været støtteparti for en borgerlig regering. Dansk Folkeparti var afgørende for Anders Foghs nyliberale 'systemskifte'. Racisme og islamofobi var ingen hindring, for V og K lider selv af sygdommene.

Konsekvenserne af dette systemskifte har været ødelæggende for Danmark på rigtig mange måder og rigtig mange områder. Men sådanne 'systemskifter' er en del af den nyliberale politiske dagsorden i hele EU for at sikre en gennemførelse af massakren på den offentlige sektor og de tilkæmpede rettigheder og velfærdsgoder.

Wilders i Holland

I Sverige prøver den borgerlige regering og oppositionen stadig at holde Sverigedemokraterna uden for reel indflydelse, mens Holland er blevet et nyt eksempel på de borgerlige partiers forbrødring med racister. Geert Wilders såkaldte Frihedsparti, der vandt 24 ud af 150 mandater ved valget i juni, får stærk indflydelse på hollandsk politik efter at de to borgerlige partier Kristendemokraterne og det liberale VVD har indgået en regeringsaftale og en samarbejdsaftale med Wilders.

- Dette er en smuk dag for Holland, siger Wilders. - Venstrefløjen har ikke magten, der kommer endelig til at ske ting i Holland.

'Ny hollandsk regering i lommen på Wilders' var overskriften i den konservative avis Berlingske Tidende. Og det er meget rigtigt – ligesom VK er i lommen på Pia Kjærsgård.

Geert Wilders

Ultrahøjre: Danmark og Norge

Dansk Folkeparti fik ved folketingsvalget i november 2007 knap en halv million stemmer, 13,8 procent af stemmerne og 25 mandater. Det har været støtteparti for VK-regeringen og Fogh og Løkke siden 2001. Dets vælgere er især kommet fra Mogens Glistrups Fremskridtsparti og fra socialdemokraterne.

DF har arbejdet hyperaktivt for at sikre Sverigedemokraterna deres parlamentariske gennembrud.

I Norge er situationen lidt anderledes. Det ultraliberale højreparti Frems-

krittspartiet i Norge med Siv Jensen som leder er landets næststørste parti. Den position opnåede det ved Stortingsvalget i 2005 med 22,1 procent af stemmerne. I 2009 som ledende oppositionsparti fik det en lille fremgang til 22,9 pct. af stemmerne.

Partiet har som Dansk Folkeparti historiske rødder tilbage til Fremskridtsparti, og har en stærk højredrejet indvandringspolitik. Det går f.eks. ind for at under 100 om året får asyl i Norge.

Men det erklærer, at det ikke vil ikke havde noget at gøre med Sverigedemokraterna og lægger også en vis distance til DF. I stedet for at søge forbindelse med indvandringsfjendske populistpartier søger det mod traditionelle borgerlige reaktionære partier som det danske Venstre og Reinfeldts svenske Moderaterna. Fremskrittspartiet sigter ikke efter at blive tungen på vægtskålen, men på at erobre statsministerposten.

Man kan sige at det norske Fremskrittspartiet forener de højrestrømninger, som i Danmark er opdelt på flere partier – det populistiske og fremmedfjendske DF og det lille ultraliberale Saxo Bank-parti Liberal Alliance,

Demonstrationer over hele landet

Ved folketingets åbning den 5. oktober, står en række ungdomsorganisationer bag demonstrationer kl. 16.00, over hele landet:

København (Rådhuspladsen)
Odense (Munke Mose)
Sønderborg (Rådhusstorvet)
Århus (Lille Torv)
Ålborg (Gammel Torv)

Vi siger:

*Drop forringelser af SU'en
Drop nedskæringer på uddannelse
Nej til ungdoms-arbejdsløshed
Praktikpladser til alle
Uddannelse til alle*

www.UngeTarAnsvar.dk

demonstration
05/10/2010
16:00

unge tar ansvar

- › Varslede SU-forringelser
- › Nedskæringer på uddannelse
- › Næsten 10.000 står uden praktik- eller læreplads
- › Mange tusinde arbejdsløse unge
- › 20% af en årgang får ingen uddannelse

Løkke i Afghanistan

Den danske statsminister besøgte sidste weekend besættelsestropperne i Helmand-provinsen for tredje gang i år. Allerede som 25-årig havde Lars Løkke travlt med at føre krig i landet

Hærens Operative Kommandos pressefolk skriver positive reportager fra besættelsesbastionerne i det fremmede, mens deres fotografer søger at frembringe heroiske billeder af politikere, der tør dele kår med deres udsatte soldater – om det så bare er et par timer, og under maksimal beskyttelse.

Lars Løkke Rasmussen har stillet sig i positur til et sådant portræt: Statsministeren der ” får terrænorientering på politi-checkpoint 2A af delingsføreren for rekognosceringsdelingen”, som det hedder i billedteksten.

Han står sammen med en svært bevæbnet soldat, et typisk billede på en

Afghanistan-krigen på vej ind i sit 10. år - og den danske statsminister på sit tredje besøg i 2010. Han startede besøgene i 1988. Hvor længe skal han blive ved?

koloniherre, der aflægger besøg i en fjern provins.

Pludselig slår det én, at det billede har man set før: Der findes et velkendt foto fra 1988 af den 25-årige Lars Løkke sammen med tre afghanske mujahedi-

ner iført den traditionelle hovedbeklædning pakul, kaftan og Kalashnikov. ”Han afprøver en af partisanernes Kalashnikov-maskinpistoler”, lød en billedtekst dengang i Se&Hør.

Vi kan desværre ikke bringe det gamle foto til sammenligning. Der vog-

Om de amerikansk ledede valg, der fandt sted

DOKUMENTATION

Udtalelse fra Det Islamiske Emirater Afghanistan (Taliban)
19. september 2010

I Allahs, den Nådiges og Barmhjertiges navn.

Med hjælp fra Allah den Almægtige og det afghanske folk i hellig krig var mujahedinerne i Det Islamiske Emirater Afghanistan i stand til at tilintetgøre endnu en af fjendens planer ved at få de manipulerede og falske, amerikansk ledede valg den 18. september til at bryde sammen. Det Islamiske Emirater Afghanistan lykønsker det afghanske folk i hellig krig og især mujahedinerne med deres succes og vil i forlængelse heraf fremhæve følgende:

1. Et flertal af det modige og æreful-

de afghanske folk besvarede positivt opfordringen fra Det Islamiske Emirater Afghanistan og afviste det bedrageriske, amerikansk ledede valg ved ikke at deltage i det og sendte hermed et klart budskab til marionetregimet om, at de også afviser valgets resultat.

2. I hele landet var der 162 distrikter, hvor valgstederne overhovedet ikke åbnede. 1.260 valgsteder lukkede før klokken 11, og andre 480 kom under angreb fra mujahedinerne. Valghandlingen fandt kun sted i centrum af byer som Kabul, Mazar-e Sharif, Herat og et par andre isolerede steder. De eneste, der stemte, var embedsmænd i marionetregeringen. I lyset af disse kendsgerninger kan vi med sikkerhed sige, at dette valg ikke var for folket, men for marionetregeringens embedsmænd og derfor ikke lovligt.

3. Det afghanske folk deltog ikke i dette valg og viste derved aggresso-

erne og deres marionetter sin misbilligelse af hele denne falske og manipulerede proces. Derfor bør invasionsstyrkerne lytte til det afghanske folk, drage konsekvensen af deres svigt og trække deres styrker helt ud af vort elskede land og således gøre en ende på den ulovlige besættelse.

4. Det Islamiske Emirater Afghanistan erklærer over for hele verden, at aggressorerne og deres marionetter ikke har nogen som helst kontrol over store områder af Afghanistan. Ej heller kan de gennemføre frie og fair valg, og derfor bør verden give udtryk for sin misbilligelse og afvisning af disse såkaldte valg og ikke anerkende medlemmerne af parlamentet som repræsentanter for det afghanske folk.

Oversat af Carsten Kofoed for Frit Afghanistan Blog

tes nidkært over det. Men mange vil stadig huske det. Løkke var dengang formand for Venstres Ungdom og havde 600.000 kroner med til Osama bin Laden og hans folk, da han på hesteryg drog ind i Afghanistan for at aflevere dem. Dengang var det 'frihedskæmper', som slog de sovjetiske soldater tilbage.

I dag er rollerne byttet om, og Løkke har smidt sin afghanske hovedbeklædning til fordel for den skudsikre vest. I dag er det NATOs besættelsestropper, den afghanske modstand bekæmper. Den 37. danske besætter er netop faldet.

Ifølge HOK's reportage hyldede Løkke den danske kanonføde, der er sendt ud for at dræbe og evt. blive dræbt for USA's, NATOs, Mærsk og reaktionens interesser:

- Noget, der også slår mig, er det enorme mod og den enorme afklaring, som I hver især repræsenterer. I har truffet en beslutning om at gøre en forskel under nogle vilkår, som er meget, meget vanskelige. I får oplevelser ind på livet, som de fleste danskere i velfærdssamfundet Danmark slet ikke kan forestille sig. I skal forholde jer til liv og død på en måde, som de færreste kan forestille sig. Det aftvinger enorm respekt, og det vil jeg gerne give udtryk for her.

Unge nordmænd på 'mission' i Afghanistan synes at krig er bedre end sex.

Den 7. oktober 2001 gik USA i krig mod Afghanistan. Det blev fremstillet som et togt for at bringe Osama bin Laden for retten som ansvarlig for 11. september. Det blev en krig for at vælte den afghanske regering og sikre sig kontrollen med landet og dets ressourcer, som nu går ind i sit tiende år. Danmark har været med fra starten – og den nuværende statsminister længe før. Den 19. oktober sendtes korvetten Niels Juel til det østlige Middelhav som en del af krigsoperationen. Og fra 1. januar til juni 2002 deltog 100 danske specialtropper – jægersoldater og frømand – i Operation 'Enduring Freedom'.

De danske besættelse og Løkke skal ud af Afghanistan.

Afghansk parlamentsvalg: Rekordlav valgdeltagelse, massiv svindel og øget vold

Stemmetallet ved det afghanske parlamentsvalg, som af de krigsførende lande blev betegnet som et stort demokratisk fremskridt, var rekordlavt og samtidig præget af omfattende svindel, køb og salg af stemmesedler og øget vold

Ifølge en afghansk regeringsembudsmand var valgdeltagelsen på omkring 4,5 millioner. Ved præsidentvalget i 2004 stemte 8,5 millioner. Der er tale om præcis en halvering, sagde en regeringsembudsmand til nyhedsbureauet Pajhwok Afghan News en uge efter valget.

Muhammad Fahim Hakim sad i klagenævnet i forbindelse med sidste års svindel-præsidentvalg.

- I det første præsidentvalg i 2004 og i parlamentsvalget i 2004 var antallet af stemmeberettigede vælgere 12 millioner, siger han. Ved præsidentvalget deltog 70 pct., ved parlamentsvalget det år halvdelen af de stemmeberettigede.

Ved præsidentvalget i 2009 stemte kun fem millioner af 17,5 millioner stemmeberettigede, og Hakim tilføjer:

- Ved parlamentsvalget den 18. september i år var der på landsplan 11,4 millioner stemmeberettigede, men kun 4,5 millioner stemte.

Den lave valgdeltagelse tilskrives den voksende modstand og dens opfordring til at undlade at deltage i valget – og samtidig skuffelse over parlamentsmedlemmerne og deres brudte valgløfter.

Men Hakims tal bestrides af den nuværende valgklagenævn. Det satte lige efter valget tallet af afgivne stemmer til 3,6 millioner, men øgede det derpå til

4,3 millioner uden at redegøre for, hvor de ekstra 700.000 stemmer kom fra. Hakim har lagt yderligere 200.000 oveni.

De fleste valgfunktionærer kommer fra Karzai-regeringens parti. Tilliden til en upartisk optælling uden fusk kan ligge på et meget lille sted.

Valgsvindelen er omfattende. Det er dokumenteret, at stemmekort blev solgt i bundter i afghanske basarer, og internationale observatører har set afghanske valgtilfornede fylde stemmeurner med stemmesedler. En række valgdistrikter har meddelt, at 100 pct. af vælgerne dukkede op.

Det afghanske valgklagenævn havde en uge efter valget modtaget 3.764 klager over svindel.

Valget blev af de krigsførende NATO-regeringer fremhævet som et demokratisk fremskridt og en klar forbedring i forhold til præsidentvalget.

Den danske udenrigsminister Lene Espersen roste i en pressemeldelse valget og de afghanske valgmyndigheder. Men valgdeltagelsen var under alle omstændigheder mindre, mens valgsvindelen ikke var det.

Heller ikke volden var formindsket, som den vestlige propaganda umiddelbart skabte indtryk af. Til gengæld offentliggjorde en afghansk 'ngo' data, som viste en stigning i angrebene på 56 pct. i forhold til præsidentvalget i 2009, og en stigning på 15 gange i den samlede vold siden september sidste år.

Det fik ISAF til at offentliggøre deres tal, der siger, at der var tale om en stigning i angrebene på 35 pct., men de tilføjer, at angrebene ikke var så 'spektakulære' som i 2009.

Det indtryk, krigsalliancen og den afghanske marionetregering søger at skabe af parlamentsvalget som et demokratisk fremskridt, er helt igennem falsk.

Intet behov for euro og euroafstemning

Det er ti år siden - den 28. september 2000 – at danskerne sidst sagde nej til euroen.

Socialdemokraterne vil have alle EU-undtagelser fjernet. Folkebevægelsen mod EU er klar til at give euro-politikerne endnu et nederlag

Socialdemokraternes EU-ordfører Kim Mortensen mener, at folkeafstemning om alle EU-undtagelserne skal med i et kommende regeringsgrundlag med SF, der fortsat afviser afstemning om euroen.

Mortensens udmelding kommer dagen før tiårsjubilæet for det danske nej til euroen den 28. september 2000, hvor 53,2 pct. afviste EU's såkaldte fælles mønt.

Dengang havde befolkningen allerede sagt nej til euroen ved to andre folkeafstemninger i 1992 og 1993.

I sidste uge viste en meningsmåling foretaget af Danmarks Statistik for Danske Bank, at 51,7 pct. vil stemme nej eller måske nej, hvis der var afstemning i dag. Og i dag har Jyllands-Posten offentliggjort en måling foretaget af Rambøll, som viser omtrent det samme (48 pct. nej og 45 pct. ja – hvilket vil sige 51,6 pct. nej ved en afstemning).

28. september 2000: Danskerne sagde Nej til euro'en. Den socialdemokratiske statsminister Poul Nyrup-Rasmussen kaldte det "et ydmygende nederlag for Danmark". Nu vil S igen have omgjort folkeafstemningsresultaterne. Poul Nyrup er nu formand for de europæiske socialdemokrater PES

- Vi ser ingen grund til endnu en euroafstemning. Men insisterer ja-politikere på at få endnu nederlag, så er vi klar til at give dem det, udtaler Rina Ronja Kari, talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- Dansk økonomi og beskæftigelse har haft det klart bedre end Eurolands. Og takket være det danske nej i 2000 kan vi vælge at frigøre os endnu mere og stille os stærkere over for økonomiske kriser, sådan som Sverige valgte i 2003, siger Rina Ronja Kari.

"Eksamplet fra Sverige viser, at en total uafhængighed af euroen og dens snævre regler giver mulighed for økonomisk fremgang. Derfor opfordrer Folkebevægelsen til, at alle bindinger til euroen droppes, og at den økonomiske handlefrihed genetableres", hedder

der i en ny udtalelse fra Folkebevægelsens forretningsudvalg.

Tyrkisk flertal mod EU

German Marshall Fund of the United States har fået foretaget en meningsmåling i Tyrkiet, der viser et flertal imod EU-medlemskab. 48 pct. af de adspurgte ønsker ikke medlemskabet, hvilket kun støttes af 38 pct.

I 2004 støttede 74 pct. et tyrkisk EU-medlemskab, som den tyrkiske regering søgte om i 2005. Forhandlingerne mellem EU og den tyrkiske regering har trukket ud – dels pga. uenigheder om Cypern og dels på grund fransk-tysk modstand mod et tyrkisk EU-medlemskab.

Euroen er dårlig for økonomien, mener befolkningerne i EU

En ny undersøgelse viser, at størstedelen af borgerne i de største lande i eurozonen mener, at den fælles valuta har været dårlig for deres lands økonomi

Undersøgelsen, som er gennemført af en amerikansk tænketank, og som inkluderer 11 EU-lande, viser, at 60 procent af franskmændene og mere end halvdelen af de tyske, spanske og portugisiske befolkninger mener, at euroen

er "en dårlig ting for deres økonomi". Ud af de lande, som er inkluderet i undersøgelsen, mente kun et flertal af befolkningerne i Holland og Slovakiet,

at euroen var en god ting.

Det kommer ligeledes frem i undersøgelsen, at selvom de fleste borgere er tilhængere af deres lands EU-medlemskab, så mener befolkningerne, at det er de nationale regeringer frem for EU, der skal være ansvarlige for håndteringen af finanskrisen.

Kun i Tyskland, hvor regeringen allerede har presset på for at få indført sanktioner mod de EU-lande, som overtræder EU's krav til de offentlige finanser, mener lidt over halvdelen af de adspurgte, at EU bør have det primære ansvar for beslutningstagningen på det økonomiske område.

Syg mad-indkøbsordning opgives

Københavns Kommune betaler alt for meget for syv ud af 15 fødevarer. Nu opgiver kommunen mad-indkøbsordningen

Koncern service

Børnehaver og vuggestuer i København har betalt overpriser for en lang række madvarer i den kommunale indkøbsordning, der administreres af Koncernservice. Nu vil kommunen opgives ordningen for madvarer.

Det fastslår den længe ventede rapport om den kommunale indkøbsordning og en række notater fra Økonomiforvaltningen.

Daginstitutionerne har blandt andet måtte betale 19,95 kroner for en øko-peberfrugt og 78 kroner for tre kilo pastaskruer.

I en stikprøvekontrol, som Koncernservice – der står for indkøbsordningen i kommunen – selv har foretaget på fødevarerne, viser det sig, at syv ud af 15 madvarer er for dyre.

Det står imidlertid ikke klart, præcis

hvilke madvarer der er undersøgt. Derimod fremgår det, at kommunen ville kunne spare penge, hvis fødevarerne blev købt i en almindelig butik.

”Kommunen vil umiddelbart kunne spare 1,8 - 43 % ved at købe disse produkter i dagligvarebutikkerne i stedet for på indkøbsaftalerne,” står der.

De nye oplysninger glæder Jan Hoby, næstformand i den pædagogiske fagforening LFS.

Men han ærgrer sig over, at institutionerne så længe har været tvunget til at købe mad, der i mange tilfælde har været langt dyrere end det, de selv kan købe i for eksempel Netto.

- Det er noget, vi har vidst de sidste seks år og har påpeget over for Økonomiforvaltningen og politikerne, uden at de har gjort noget. Det viser, at Køben-

havns Kommune er talentløs til at lave indkøbsaftaler. Men man kan sige, at enhver begyndelse er en god begyndelse, siger han.

I kommunen har man da også smidt håndklædet i ringen. Her står det nemlig klart, at man nu opgiver at lave en fungerende ordning for peberfrugter, pasta og æg.

- Vi tror ikke på, at vi kan lave en central indkøbsordning for fødevarer, som kan hamle op med den hårde konkurrence og de slagtilbud, man ser hver uge i for eksempel Netto. Og vi vil ikke kunne undgå at finde eksempler på for eksempel en peberfrugt til 19,95, siger Claus Juhl.

I stedet er ansvaret nu lagt over på institutionerne, der ifølge Økonomiforvaltningens oplæg fremover helt selv skal stå for indkøb af mad til kommunens børn.

- Institutionerne må selv om, hvor de køber det. Men det kan også være, at deres forvaltning – Børne- og Ungeforvaltningen – vælger at lave nogle rammeaftaler, men det vil så ikke gælde for hele kommunen, siger Claus Juhl.

FOA: De allersvageste rammes

Den 27. september modtog de første ansatte på Psykiatrisk Center Skt. Hans i Roskilde deres fyresedler, hvor i alt 146 fuldtidsstillinger skal nedlægges

- Det er en meget trist uge for psykiatrien, vi går ind i. Det bliver de allersvageste danskere, der kommer til at betale en regning, der er meget større, end hvad region og statskasse sparer her på kort sigt ved at nedlægge 146 stillinger, siger sektorformand for FOA's social- og sundhedssektor Karen Stæhr.

Hun kalder besparelserne, sengelukkingerne og massefyringerne for helt uacceptable. Inden for de seneste ti år er omkring 1.000 sengepladser i psykiatrien i Danmark forsvundet. Med besparelserne på Skt. Hans forsvinder yderligere 85 sengepladser i Roskilde.

- Det er desværre næsten blevet en overdrivelse at sige, at psykiatrien er reduceret til opbevaring. For der er heller ikke længere plads til opbevaringen. Syge mennesker bliver sendt hjem hver fredag, fordi der skal være plads til indtaget i weekenden. Konsekvenserne kan være enormt dramatiske for den enkelte. Og konsekvenserne for os andre er desværre endnu flere syge på gaderne, endnu flere selvmordsforsøg og øget vold, siger Karen Stæhr.

I sagen fra Skt. Hans har Region Hovedstaden henvist til, at regionen yder flere penge til psykiatrien, end staten giver til formålet. Sundhedsminister Bertel Haarder (V) siger, at regionen har fået flere penge, så de kan blot vælge at føre dem over i psykiatrien.

- Det er i alle ender uværdigt med dette abespil, hvor ingen vil vedkende sig ansvaret. Hvor mange gange skal man påpege, at det er de allersvageste og

ofte de mest syge danskere, som dette her går ud over? Og imens taler Danske Regioner om en ambition om psykiatri i verdensklasse. Hvad mener de efterhånden med det? spørger Karen Stæhr.

Hun peger på stribevis af lægelige udsagn om, at meget syge og dybt depressive patienter kynisk sendes hjem, fordi der ikke er sengeplads, og fordi lægerne vælger at beholde de farligste og mest selvmordstruede patienter. Og patienter, der i følge lægerne trænger til behandling, får den aldrig.

- For personalet betyder situationen desværre, at der igen lægges et yderligere pres på det daglige arbejde. Jeg frygter, det går ud over arbejdsmiljøet, når man er færre ansatte til mere belastede patienter. Og mulighederne for at give de psykisk syge en dagligdag med værdighed, med aktiviteter, og med omsorg og pleje bliver ikke bedre, men ringere, siger Karen Stæhr.

Malersvend retsforfølges af polsk firma

*Polisk byggefirma
forfølger på tredje år en
tidligere polsk malersvend
for at få fingre i penge,
som svenden fik efterbetalt
for job i Danmark.
Fagforening inddrager
udenrigsministeren. Dansk
fagret truet, siger ekspert*

For tre år siden blev den polske malersvend Jerzy Kisiel glad. Han fik den 2. maj en afgørelse fra et mæglingsmøde mellem Dansk Byggeri og Malernes Fagforening, som betød, at de 86.000 kr., som hans arbejdsgiver, det polske firma Gal-Met, skyldte ham, skulle udbetales.

Det blev de, men efterfølgende har firmaet underløbet den danske mæglingsafgørelse ved at føre en sag mod Jerzy Kisiel ved en polsk domstol. Her beslut-

tede retten få måneder efter aftalen om efterbetalingen, at Gal-Met skulle have pengene tilbage.

Sidste omdrejning i denne sag er kommet nu, hvor Gal-Met via fogedretten i Polen har ønsket at inddrive pengene gennem udlæg i malersvendens hus.

Gråzone

Malernes Fagforening, som har kørt sagen for svenden, har på baggrund af den seneste udvikling i sagen skrevet til udenrigsminister Lene Espersen for at få hjælp til at håndhæve malersvendens interesser. I brevet hedder det:

“Udenrigsministeriet bør efter vores opfattelse gribe ind til fordel for Jerzy Kisiel for at forhindre, at manden og hans familie jages fra hus og hjem. Men også for at fastslå over for Polen, at Danmark ikke vil acceptere, at en dansk fagretslig afgørelse omgøres af en polsk byret og eksekveres af polsk fogedret”.

Tidligere har en henvendelse til forhenværende udenrigsminister Per Stig Møller ikke ført til andet, end at han henviste til beskæftigelsesministeren. Denne forklarede, at selv om både Danmark og Polen begge har pligt til at følge hinandens retsafgørelser, så falder denne sag i en gråzone, da der ikke er

Få ledige benytter seniorordning

*Kommunerne har pligt til
at skaffe seniorjob til ledige
over 55 år, der mister
retten til dagpenge. Men
kun få benytter ordningen*

Jørgen er 56 år og har været ledig i snart fire år. Han står til at miste dagpengere retten og henvender sig til sin kommune for at få et seniorjob.

Kort efter er han ansat som parkmedarbejder i teknisk forvaltning til overenskomstmæssig løn.

Siden 2008 har kommunerne haft pligt til at skaffe seniorjob til ledige over 55 år, der mister retten til dagpenge.

Som ledig skal man blot kontakte sin hjemkommune senest to måneder efter, at dagpengeperioden udløber, så skaffer kommunen jobbet.

En lukrativ ordning. Problemet er bare, at hverken de ældre eller kommunerne er opmærksomme på muligheden.

Det siger Tine Enderlein, chef for

Danske Lønmodtageres A-kasse, der er en tværfaglig a-kasse med ca. 70.000 medlemmer.

”Vi har hørt, at der er nogle kommuner, der ikke ved, at ordningen eksisterer. Vores generelle indtryk er, at hverken de ledige eller kommunerne er opmærksomme på ordningen,” siger hun.

Tal, som AE-Rådet har trukket fra Beskæftigelsesministeriets database, viser da også, at blot 210 personer i juni i år var i et seniorjob.

Det er dog væsentligt flere end i samme måned sidste år, hvor kun 45 personer havde et kommunalt seniorjob fordelt på 26 kommuner.

Fuldmægtig i Århus Kommune, Lone Appel Nørskov, bekræfter, at de ledige ikke ligefrem bestormer kommunen.

”Vi får færre end ti ansøgninger om året, så det er ikke det store. Der skal nok sættes mere fokus på ordningen,” siger hun.

Der findes intet præcist tal på, hvor mange 55-60-årige, der potentielt kan benytte sig af seniorjob-ordningen, men

hver fjerde ledig dagpengemodtager er mellem 50 og 60 år, og især de 55-60-årige har svært ved at komme tilbage på arbejdsmarkedet, når de er blevet fyret.

Derfor undrer det Tine Enderlein fra Danske Lønmodtageres A-kasse, at ordningen ikke er mere populær – især efter de seneste års stigende ledighed og den nylige halvering af dagpengeperioden.

DF’s arbejdsmarkedsordfører, Bent Bøgsted, mener ligeledes, at der mangler kendskab til ordningen.

Han er byrådsmedlem i Frederikshavn og har vendt emnet med flere kolleger i både Frederikshavn og Hjørring kommuner.

”Selv medlemmer af arbejdsmarkedsudvalgene kendte ikke til seniorgarantien, og jeg tror heller ikke, at alle jobcentre gør ældre ledige opmærksomme på denne mulighed,” siger Bent Bøgsted.

Kommunerne får et statstilskud på ca. 120.000 kr. til hvert seniorjob.

Af Irene Stelling, Newspaq

tale om en dom, men om en aftale indgået på et mæglingssmøde.

Trussel mod dansk arbejdsret

Denne sag har sat fokus på et problem, som truer med at undergrave det retlige grundlag under det danske arbejdsmarkedssystem. Da problemstillingen kom op tilbage i 2007, forklarede arbejdsmarkedsforsker Søren Kaj Andersen, Københavns Universitet, til LO's ugebrev A4:

- Sagen understreger, at vi må holde blikket stift rettet mod de her problemer, og at der kræves en fælles, aktiv indsats fra arbejdsmarkedets parter og det politiske system, hvis den danske model skal bevares.

mbp

Læs mere om sagen og se dokumenterne på www.malerneshus.dk.
Byggefagenes Samvirke

Seniorjob i den offentlige sektor

For at have ret til et seniorjob, skal du være fyldt 55 år, når din ret til dagpenge udløber. Samtidig skal du have indbetalt til efterlønsordningen og opfyldt anciennitetskravet om at kunne gå på efterløn, når du når efterlønsalderen (pt. 60 år).

Du kan sende ansøgningen tidligst 3 måneder før og senest 2 måneder efter, din dagpengeperiode udløber.

Kommunen har pligt til at ansætte dig i et seniorjob i kommunen senest 2 måneder efter, du har sendt din ansøgning. Dog kan du ikke ansættes før, din dagpengeperiode er udløbet.

Du ansættes på overenskomst-mæssige vilkår, og kommunen får et tilskud på 119.500 kr. om året (2009). Du skal være opmærksom på, at du ikke optjener timer til en ny dagpengeperiode. Desuden skal du stå til rådighed for formidlet ordinært arbejde.

Du kan blive i dit seniorjob, indtil du går på efterløn (pt. 60 år).

Tur de Amager

Lilian og jeg var i forsommeren inviteret til nogle af vores tidligere arbejdskammerater – Jane og Per – ud til deres kolonihavehuse. Et vigtig islæt ved sammenkomsten, som startede på Ballerup Station kl. 10, var benyttelsen af cyklerne til at omkring begge kolonier med de nødvendige *Pit Stops*. Arrangementet blev så stor en succes, at vi tvangsindlagde Jane og Per til *returbald* på Amager, hvor vi jo holder til.

Vi mødtes så i lørdags på Vestmager Metrostation og indtog brunchen på naturlegepladsen i Kalvebod Fælled. Støvregnen betingede, at vi krøb indendørs i en dertil opført glaskuppel. Nu er det jo et selskab, hvor der ikke gives plads til pinlig tavshed; men værterne havde alligevel medtaget en lille selskabsleg i form af *Fup eller fakta*. Selskabet blev stillet overfor 3 udlægninger af forskellige gloser såsom: Mæhæ, pistil, turbæ med

velhavende mennesker holdt sig skjult i det daglige. Det skal ikke for nuværende siges, hvorvidt det var indtrykket af den anden side af samfundet, vi her stod "ansigt til ansigt" med; men Per følte sig pludseligt inspireret til en mindre historie:

- I folkeskolens afgangsklasse blev vi opsøgt af nogle hververe fra efterretningsvæsenet. Jeg og en kammerat tænkte, at det ene job vel kunne være lige så godt som et andet, så hvorfor ikke prøve det?

Forældre med flere blev interviewet om Pers gøren og laden i livet, hvilket ikke var farligere end de fleste andre unge mennesker. Per blev clearet og vadede de næste par rundt som kontormus i et landskab af kold-

krigsstemning. Her bragte han meddelelserne fra fjernskriverens tikken til den relevante officer. Østeuropæernes aktivitet forsøgt blotlagt, og den enkelte information fik defineret et niveau af farlighed. Danmarks beliggenhed som et centralt territorium i Østersøen spillede unægtelig en stor interesse for såvel Øst som Vest. Pers fritid formede sig omvendt som mange andres unge:

- I forbindelse med en bytur havde jeg fået "sprøjtet mig med noget hash". Turen endte i detentionen, og der sluttede mit tilhørsforhold til efterretningsvæsenet også.

Spionreden fik nys om "misbrugget" og måske også en vis interesse for det venstreradikale miljø i Danmark. Uanset årsagen blev "samarbejdet" bragt til ophør. Per fik i stedet med sit kvikke hoved ansættelse i belysningsvæsenet. Koldkrigen erstattedes af klassekamp på arbejderens side gennem en lang årrække. Det er også den faglige aktivitet, der for år tilbage kittede os 4 cyklister sammen. Den femte deltager ventede os på bopælen med varm mad: Min svigermor. Lilians mor var inden hendes pension nemlig også ansat på fabrikken; men opholder sig i dag i Tyrkiet, så det var lidt af en overraskelse for Jane og Per at blive præsenteret for en reduceret faglig generalforsamling. *Reno*

Vi må alle stå sammen om at nægte at betale for krisen!

For international solidaritet!

Generalstrejke i Spanien, demonstrationer i Italien, Grækenland og Frankrig og international fagforeningsdemonstration i Bruxelles: Den 29. september er en vigtig mobiliseringsdag for arbejderklassen og det arbejdende folk til at nægte at betale for krisen, til at sige "Nej" til de nedskæringsplaner, som de nyliberale og social-liberale regeringer, EU-kommissionen og Den Internationale Valutafond vil påtvinge os. De er begyndt med Grækenland, og dette lands arbejdere og folk var de første til at sige "Nej", med støtte fra arbejderne og folkene i andre lande, som har udtrykt deres solidaritet.

Overalt er målet med at beskære de sociale budgetter at gennemføre en enorm overførsel af værdier fra arbejdet til fordel for kapitalen, at garantere bankernes og de største monopolars profitter. Hundreder af milliarder af offentlig mønt gives til banker og store firmaer for at redde aktionærernes profitter. Elleve millioner millionærer i verden bliver rigere, mens mere end en milliard mennesker lider af den yderste fattigdom.

Cheferne gennemfører massive fyringsrunder ved at øge arbejdernes indbyrdes konkurrence på europæisk og internationalt plan. De bedriver afpresning på arbejdspladserne for at sænke lønningerne og gennemføre fleksibilitet og almengørelse af deltidsjob, som især kvinderne påtvinges.

Regeringerne privatiserer og afmonterer de sociale velfærdssystemer, som arbejderne har opnået gennem kamp, og mere specifikt rammer de pensionssystemerne for at tilbyde banker og de private forsikringselskaber – private monopoler – nye markeder. Ved at kæmpe mod privatiseringer og for bedre lønninger og flere arbejdspladser kæmper undervisnings- og sundhedspersonalet i den offentlige sektor også for alle de dele af folket, der har behov for disse sociale ydelser.

For at kunne gennemføre dette frontalangreb forsøger kapitalisterne og regeringerne at splitte folket ved at udvikle racisme og chauvinisme, som vi for tiden ser det i Frankrig med den beskudte kampagne mod romaer og indvandrere. De ønsker at kriminalisere de sociale bevægelser ved at forstærke kontrollen med og undertrykkelsen af 'de farlige klasser' – ungdommen, indbyggerne i de fattige bydele og alle dem, som sætter sig til modværge mod denne politik for sociale tilbageskridt.

Arbejderne kæmper en fælles kamp for at forsvare deres rettigheder, og for at alle skal have samme rettigheder, også papirløse eller udenlandske arbejdere, som er en del af arbejderklassen.

Den skarpe konkurrence om markeder og råvare-tilgang kommer til udtryk i konflikter og krige. Den beskudte krig, som imperialismagterne og deres væbnede arm NATO fører mod det afghanske folk har også kontrollen med olie- og gasrørledningerne og dette lands naturressourcer som baggrund.

Derfor siger vi: "Vi vil ikke betale for jeres krise! Vi vil ikke betale for jeres krige!"

Lad os udvikle solidariteten – støtten til kamp og modstand – mellem folkene i alle lande!

I alle lande udvikler arbejderklassens og folkenes modstand sig for at imødegå kapitalens angreb og afvise denne politik for at sætte os op mod hinanden i indbyrdes konkurrence. Klassesolidariteten er vores våben til at udvikle støtten mellem arbejderne i alle lande, for at kæmpe sammen i fællesskab.

Det kapitalistiske systems krise er dyb. De sociale og miljømæssige skader, det forvolder, og konflikterne og krigene, som denne krise skaber, gør det bydende nødvendigt at fastlægge

en politik, som fører til et brud med dette system, en politik for enhed og kamp, som forener alle ofrene for dette system.

Som partier og organisationer, der baserer sig på arbejderklassen, udtrykker vi vores overbevisning om, at den eneste virkelige, varige og effektive løsning på det kapitalistiske og imperialistiske systems krise er, at det opstyrttes, og at socialismen bliver opbygget.

Længe leve arbejderklassens, ungdommens, folkenes kamp for at nægte at betale kapitalismens krise!

Nej til nedskæringspolitikken!

De rige må betale krisen!

Længe leve den international solidaritet!

Organisationen til opbygning af et kommunistisk arbejderparti i Tyskland (Arbeit-Zukunft)
www.arbeit-zukunft.de

Arbejderpartiet Kommunisterne, Danmark, APK
www.apk2000.dk

Spaniens Kommunistiske Parti (Marxister-Leninister), PCE(ML)
www.pceml.info

Spaniens Kommunistiske Ungdom (Marxister-Leninister), JCE(ML)
www.jovenguardia.es/web

Republikansk Platform
www.republicanos.info

Frankrigs Kommunistiske Arbejderparti, PCOF
www.pcof.net

Organisationen til genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti 1918-1955
anasintaxi.awardspace.com

Kommunistisk Platform, Italien
www.piattaformacomunista.com

Arbejdere fra hele EU til demonstration i Brussels den 29. september 2010. Foto EUobserver.com

Generalstrejke og blokader i Spanien, den 29. september 2010

"Sundhedsvæsenet har behov for at komme til lægen og ikke til børsspekulanten". Fra en tidligere demonstration i Tyskland

Den 23. september gik omkring 3 millioner franske arbejdere og offentligt ansatte på gaden i protest mod Sarkozys pensionsnedskæringer. Det var anden gang på en måned, og protesterne vil fortsætte. Der var manifestationer i over 230 byer. Billedserie fra PCOF.

Danmark 2010:

Flygtninge sulter sig ihjel foran Christiansborg

En gruppe syriske kurdere, der har fået asylafslag og frygter at blive sendt til Syrien, har sultestrejket foran Christiansborg siden den 14. september. Reaktionen på den dramatiske aktion fra det officielle Danmark har været – tavshed. KPnetTV har fulgt aktionen.

Det er en blæsende og kølig efterårs-søndag, teltet på Christiansborg Slotsplads blafrer i vinden. Inden i teltet sidder en stor gruppe kurdiske mænd på primitive senge og varmer fingrene over et lille varmeapparat. Nogle sover, andre læser. Der er stille. Ved indgangen til teltet sidder nogle ”vagter” (danske aktivister), der skal være klar til at hjælpe og ringe efter ambulancer.

Siden den 14. september har 28 kurdere sultestrejket og boet i teltet på Christiansborg slotsplads, i et forsøg på at få genoptaget deres sager om asyl. Det er dag nummer 13, og de sultestrejkende er mærkede. De fortæller at det føles som deres maver er væk, det gør ondt når de drikker. De er ømme og stive i kroppen. De har ingen energi og har svært ved at koncentrere sig. Flere af dem har allerede været med ambulance til hospitalet og er blevet behandlet for forskellige følger, men alle er de vendt tilbage til sultestrejken.

De lever først lidt op, da jeg igennem en tolk får fortalt, at vi er der for at filme

Fotos: KP

et interview (til KpnetTV), og for at lave en opfølgning og status på situationen. De vender sig mod åbningen i teltet hvor jeg står, nogle rejser sig og kommer over, der bliver diskuteret lidt og snakket i munden på hinanden. Selvom jeg ikke forstår hvad de siger, er det helt tydeligt for mig, at mange af dem ønsker at blive interviewet, og at diskussionen går på hvem der skal have lov. De har et stort behov for at fortælle deres historie, forklare hvorfor de sultestrejker og for at blive hørt.

Desværre har de landsdækkende medier i stor udstrækning fuldstændig fortiet og boykottet historien om de sultestrejkende kurdere. Det er et helt bevidst valg fra mediernes side. Der er både sendt pressemeddelelser ud til pressen og de danske aktivister, der hjælper til ved sultestrejken, arbejder også aktivt for at få medierne til at tage sagen op. Den alternative presse - og ikke mindst KPnetTV – har løbende rapporteret fra aktionen.

Da jeg er færdig og skal til at gå, takker de mig mange gange. En lidt ældre mand siger tak af hele sit hjerte og siger, at jeg er et godt menneske. Jeg bliver

helt ydmyg. Hvad har jeg udrettet? Jeg føler ikke at jeg har hjulpet dem særligt, jeg har ikke ændret deres situation, jeg har ikke skaffet dem et sted, hvor de kan bo i fred uden at blive undertrykt.

Det eneste jeg har gjort er at lytte til dem, acceptere dem og givet dem en lille stemme.

Men tænk også hvor meget det kunne forandre, hvis vi levede i en verden hvor det var grundstenen i det politiske menneskesyn.

HG

Selv hvis det fører til døden

Fra KpnetTV-interview med Rudi (en af de sultestrejkende) 18. september:

”Vi kom fra Syrien til Danmark... Det kurdiske folk som lever i Syrien har ingen rettigheder eller statsborgerskab eller noget som helst... Vi flygtede til Grækenland. I Grækenland blev vi ført til den syriske ambassade. De sagde at vi var syriske kurdere, som er efterlyst af den syriske stat, derfor kom vi her til Danmark.”

”Efter at den danske regering ikke har villet modtage os og ikke har vist os nogen interesse, besluttede vi os til at komme her og påbegynde en sultestrejke, selv hvis det fører til døden... Ingen danske journalister har skrevet om os... Der er passeret 5 dage og vi har ikke set noget til nogen, ingen læger, ingen politikere fra folketinget har været her for at spørge hvad vi demonstrerer for..”

Aktivister fordømmer FBI-angreb på freds og solidaritetsaktivister

Af redaktionen af Fight Back!

Stævninger, undersøgelser og FBI-ransagninger gennemført i byer over hele USA

Vi fordømmer FBI's chikane mod antikrigs- og solidaritetsaktivister i adskillige stater tværs over hele landet. FBI begyndte med at ransage over seks huse i Chicago og Minneapolis fredag morgen den 24. september kl. 8.00 central tid. FBI overrakte stævninger til at vidne ved en føderal anklagejury imod omkring et dusin aktivister i Illinois, i Minnesota og i Michigan. Man forsøgte desuden at skræmme aktivister i Californien og Nord Carolina.

- Regeringen forsøger at bruge en Grand Jury til at rejse falske anklager mod aktivister. Målet med disse angreb er at genere og intimidere bevægelsen imod USA's krige og besættelser, og alle dem, som går imod USA's støtte til undertrykkende regimer, udtalte Tom Burke, solidaritetsaktivist fra Colombia, der er en af dem, som har modtaget en stævning af FBI:

- De er designet til at undertrykke uenigheder og ytringsfrihed, at splitte fredsbevægelsen og bane vej for flere amerikanske militære inventioner i Mellemøsten og i Latinamerika.

Undertrykkelsen af demokratiske rettigheder retter sig mod folk, som bruger meget af deres tid og energi på at støtte det palæstinensiske og colombianske folks kampe mod amerikansk finansierede besættelser og krige. Aktivisterne er fra velkendte anti-krigsgrupper og omfatter mange af lederne bag den enorme protest mod det republikanske partikonvent i St. Paul, MN i september 2008. FBI-agenterne understregede at en Grand Jury vil undersøge aktivisterne med henblik på mulige terrorisme-anklager. Dette er et amerikansk regeringsforsøg på at bringe dem til tavshed, som støtter modstand mod undertrykkelse i Mellemøsten og Latinamerika.

De pågældene aktivister har ikke

Over hele USA har der været arrangeret protester mod FBI's ransagninger og konfiskationer hos antikrigsaktivister den 24. september.

gjort noget galt og nægter at blive tvunget til at gennemføre samtaler med FBI omkring deres politiske synspunkter og organisering imod krig og besættelse. Aktivisterne er med i mange grupper såsom Palæstina Solidaritetsgruppen, Studenter For et Demokratiskt Samfund (SDS), Twin-Cities Antikrigsbevægelsen, Colombia AktionsNetværk, Freedom Road Socialist Organisation og Den Nationale Komite til at Befri Ricardo Palmera (en colombiansk politisk fængslet).

Steff York, antikrigsaktivist gennem mange år og en af de aktivister, hvis hjem blev ransaget, kaldte angrebene for ”en uhyrlig fiskeriekspedition”.

Vi opfordrer alle progressive aktivister til at vise solidaritet med disse personer, som er ramt af den amerikanske regering. Aktivister har ret til ikke at tale med FBI og opfordres til høfligt at nægte ved simpelthen at sige ”Nej”.

Kræv:

Stop undertrykkelsen af antikrigs- og international solidaritetsaktivister
Øjeblikkelig tilbagelevering af al konfiskeret materiale: af computere, af mobiltelefoner, af papirer, af dokumenter mv.

Stop Grand Jury processen imod antikrigsaktivister

Freedom Road Socialist Organisation har rødder i den amerikanske marxistisk-leninistiske-maoistiske bevægelse deltaget på seminarer om Revolutionens Problemer i Latinamerika i Ecuador, arrangeret af PCMLE

*Atom-, rum- og cyberkrig i Europa***Militarisering af EU - anført af USA***Af Rick Rozoff*

NATO står over for et topmøde den 19.-20. november i Lissabon, der skal fastslå en ny 'strategi' – af nært samarbejde mellem USA og EU- og med Rusland som en slags 'partner' Militariseringen af EU foregår i hastigt tempo med et amerikansk skjold

Pentagons næsthøjeste embedsmand, viceforsvarsminister William Lynn, var i Bruxelles, Belgien, den 15. september for at mødes med Det Nordatlantiske Råd – toppen af den civile del af NATO- organismen - og den private tænketank Security & Defence Agenda.

Hans bemærkninger ved denne anden begivenhed, med den eneste forsvarsrelaterede institution af sin slags som vært, i en by, der huser hovedkvartererne for NATO og EU, behandlede indgående hvad Lynn kaldte "netskjoldet" (cyber shield) over hele Europa, hvad han betegnede som et 'afgørende element', som militærblokken på 28 nationer skal behandle og tiltræde på sit topmøde i Lissabon i Portugal, den 19-20. november.

Lynn tilføjede, at "Alliancen har en afgørende rolle at spille i at udstrække et tæppe af sikkerhed over vore netværk", og satte emnet i skarpt perspektiv ved at fastslå: "NATO har et atomskjold, og bygger et stadigt stærkere forsvarsskjold; desuden behøver det til lige et netskjold", ifølge AFP.

Security & Defence Agenda's hjemmeside siger, at tænketanken "regelmæssigt fører ledende repræsentanter fra EU og NATO-institutionerne sammen med embedsmænd fra nationale regeringer, industrien, de internationale og specialiserede medier, tænketanke, akademiske repræsentanter og NGO'er.

USA viceforsvarsminister, William Lynn, på besøg i Europa

Det er kort sagt en ud af dusinvis, for ikke at sige snesevis, af transatlantiske eliteplanlægningsorganer, både af halv-officiel regeringskarakter og af 'over-regerings"-karakter, på begge sider af Atlanten. De vil som talere have ledere for, hvad der betegner sig som modeller for åbne og gennemskelige samfund. Udenrigsminister Hillary Clintons nylige optræden i Council on Foreign Relations, er et andet eksempel på denne praksis og dette princip.

Faktisk har viceforsvarsminister Lynn en artikel i det seneste nummer af Council on Foreign Relations' tidsskrift med overskriften "Forsvaret af et nyt domæne: Pentagons Cyber Strategy".

Embedsmænd fra Pentagon, udenrigsministeriet og Det Hvide Hus - og deres europæiske modstykker – går ud og ind af regeringskontorerne, men er medlemmer på livstid i organisationer som Security & Defence Agenda og Council on Foreign Relations.

Den Bruxelles-baserede tænketank opregner blandt sine partnere, udover NATO og den amerikanske repræsentation i NATO, amerikanske våbenfabrikanter som Raytheon, Lockheed Mar-

tin, United Technologies og Boeing såvel som tilsvarende europæiske.

William Lynn kom til sin nuværende position i Pentagon job fra stillingen som senior vicepræsident for regeringsoperationer og -strategi i Raytheon-selskaber.

Ledende poster i våbenfirmaer, medlemskab af private transatlantiske planlægningsorganer og topstillinger i nationale regeringer er indbyrdes udskiftelige roller, som kan besættes på skift eller samtidig!

Lynns kommentarer ved mødet hos Security & Defence Agenda rummede desuden kravet om, at NATO anvender konceptet om "kollektivt forsvar" - det vil altså sige at traktatens artikel 5 og dens bestemmelse om militær intervention - udbredes til områderne informationsteknologi og computernetværk, og at de behandles med samme grad af seriøsitet og så påtrængende nødvendigt som vedligeholdelsen af atomvåben-arsenalet og opbygningen af et globalt missil netværk.

Med hans egne ord: "Den kolde krigs begreb om advarsels-delning svarer i det 21. århundrede til cybersikkerhed. Luftforsvar og missilforsvar er knyttet tæt sammen og det må netforsvaret ligeledes blive."

Som med udstationering af atomsprænghoveder i Europa så langt østpå og sydpå som Tyrkiet og den "gradvist tilpassede opbygning" af et flersidet missilskjold i Østeuropa fra Østersøen til Sortehavet, vil opbygningen af et net-krigssystem - for det er reelt det, der diskuteres - over hele Europa, som led i et endnu bredere globalt projekt, afhænge af samtykke og medinddragelse af de 26 NATO medlemmer og de 13 lande med status som medlemmer af Partnerskab for Fred i Europa.

USA's taktiske atomvåben i Belgien (20 bomber), Tyskland (20), Italien (50), Holland (20), Tyrkiet (90) – tallene er

TEMA: EU's militarisering

anslået, da kun Pentagon kender det rigtige antal og selvfølgelig ikke vil røbe det – er bragt til og bibeholdes i Europa ifølge NATO-aftaler. De berørte lande har aldrig afholdt folkeafstemninger for at afgøre, om borgerne støtter anbringelse af amerikanske atomvåben på deres jord, uanset NATOs påstand om at være en "militæralliance af demokratiske lande i Europa og Nordamerika". Ingen europæisk befolkning har råbt om at de vil frelles - fra hvem? Og fra hvad? - af Pentagons atomvåben. Eller dets missilfanger-missiler. Eller dets cyper-krigsoperationer.

Lige så lidt som borgerne i de 35 lande, der har forsynet tropper til NATOs krig i Afghanistan, er blevet rådspurgt om, hvorvidt det at sende deres sønner og døtre til Asien for at dræbe og blive dræbt garanterer deres hjemlands sikkerhed.

"Fra sin bolig i en luksuriøs forstad i

det sydlige Bruxelles dagen efter at være vendt tilbage fra et møde med præsident Barack Obama i Washington" tidligere på måneden, sagde NATOs generalsekretær Anders Fogh Rasmussen til en større engelsk avis (*Daily Telegraph, overs*), at "Hvis Iran med tiden opnår en atomar kapacitet, vil det være meget farligt og en direkte trussel mod de allierede. Det er årsagen til, at jeg nu foreslår et nyt og effektivt NATO missilforsvarssystem".

Hvis Iran opnår atomar kapacitet... imens Washington udnytter NATO til at placere 90 atombomber i Tyrkiet, en stat, der grænser op Iran. Våben, som har været opmagasineret der i adskillige årtier.

Samme avis citerede Robert Hewson, redaktør af 'Jane's Air-Launched Weapons', som kastede et sjældent strejf af sandhed over sagen: "Missilforsvar handler mere om at skovle penge ind til

amerikanske entreprenører end om at beskytte folk i Blasingstoke".

Efter et møde med NATOs Nordatlantiske Råd i Bruxelles den 15. september sagde Lynn: "Jeg tror, at vi i Lissabon vil se en ledelse på højeste niveau, som forpligter sig til cyber-forsvar. Det er fundament for enhver indsats fra alliancen (...). Jeg var meget imponeret over den enhed med hensyn til mål og tilsvarende visioner, som de fleste lande i alliancen synes at have overfor cyber-truslen".

Hverken Pentagon eller NATO vil starte fra bunden.

Den 21. maj annoncerede Lynns overordnede Pentagon-bossen Robert Gates søsætningen af US Cyber Command, verdens militærkommando af denne type. Samme dag kaldte Lynn "etableringen af US Cyber Command ... en milepæl for USA, som bliver i stand til

EU rykker tættere på en fælles hær

EU's forsvarsministre besluttede på et møde i sidste uge at arbejde for at tage skridt i retning af en intensivering af det militære samarbejde imellem de 27 medlemslande

På mødet blev der stillet forslag om, at EU-landene i fremtiden skal koordinere deres forsvarsudgifter. Det skulle ske på to måder: dels ved at de forskellige medlemslande vælger forskellige aspekter af forsvarsområdet at specialisere sig inden for, og dels ved at de forskellige medlemslande skal kunne gå sammen om at købe militært isenkram og dermed kunne opnå bedre tilbud.

- Vi burde forene vores styrker mere, men vi er også nødt til at se forhindringerne, udtalte den tyske forsvarsminister Karl-Theodor zu Guttenberg

Den tyske forsvarsminister forslog en tretrinsmodel, der skulle støtte op

EU tropper i krig mod pirater fra Somalia

om et forstærket samarbejde. Modellen indebærer en fastlæggelse af de nationale forsvarskapaciteter, som er absolut nødvendige for de enkelte EU-lande, en opgørelse af de områder, hvor øget militær samarbejde ville kunne medføre besparelser for de enkelte lande, og endelig en tildeling af militære områder, hvor de enkelte lande ville kunne specialisere sig og i den forbindelse stille militære ressourcer til rådighed for andre EU-lande i tilfælde af en såkaldt nødsituation.

Guy Verhofstadt, som leder den liberale gruppe i EU-parlamentet, gik endnu videre ved at argumentere for en fælles europæisk hær.

- Vi har nu en diplomatisk service, som er meget vigtig, men vi har også brug for andre instrumenter: et fælles forsvar, en fælles europæisk hær, udtalte han.

- Og afgjort: På et tidspunkt, hvor alle europæiske lande er nødt til at foretage besparelser, så er det måske det rigtige tidspunkt at opbygge denne fælles europæiske hær, fortsatte han.

Den franske forsvarsminister sagde ydermere, at medlemsstaterne skulle formulere en liste af militære kapaciteter, som skal forblive under kontrol af de enkelte stater, og en liste over de militære kapaciteter, der skal kunne deles blandt EU-medlemslandene.

www.folkebevaegelsen.dk

at gennemføre operationer i fuld skala i et nyt domæne”, og han hævdede, at ”net-domænet ... er lige så vigtigt som land, hav, luft og rum domænerne for det amerikanske militær, og beskyttelsen af militære netværk afgørende for forsvarsministeriets succes på slagmarken”.

Security & Defence Agenda's hjemmeside gentog den sidste pointe i omtalen af Lynns tale på Hotel Renaissance i Bruxelles den 15. september. Talen slog til lyd for ”at prioritere cyberspace som et nyt domæne for krigsførelse (udover landjorden, vandet og luften), hvor Amerika må være i stand til at operere frit og forvare sit territorium”.

Hvordan forsvaret af det amerikanske fastland, eller selv af dets fjerne øbesiddelser i Stillehavet, kan opnås via en cyberkrigs-kuppel over hele Europa, forklares ikke, lige så lidt som hvordan atombomber i Europa eller Patriot Advanced Capability-3 og Standard Missile-3 antiballistiske missiler i Polen og Rumænien beskytter New York City eller Chicago.

Referatet af talen minder læserne om, at ”Pentagon har opbygget mange lag og et robust forsvar omkring de militære netværk, og indviet den nye US Cyber Command for at integrerer cyberforsvarsoperationer overalt i militæret”.

Det amerikanske militær har hele tiden kontant defineret formålet med CYPERCOM som ”afskrækkelse og/eller besejring af fjender” med den kommanderende general Keith Alexanders ord.

Bruget af ordet forsvar om USA's og NATOs cyberkrigs-operationer er den samme, som da det amerikanske krigs-

ministerium i 1947 blev omdøbt til forsvarsministeriet. Og det såkaldte missilforsvar er en omskrivning og maskering af aggression. Forsvarsministeriet har ført krig mod Jugoslavien, Afghanistan og Irak og foretaget angreb i Pakistan, Somalia og Yemen bare på lidt over et årti.

NATO har arbejdet med komplementære operationer siden begyndelsen af dette århundrede, længe før cyberangrebene i Estland i 2007, som førte til vestlige anklager mod Rusland og krav om at NATOs krigsartikel 5 skulle tages i anvendelse.

Det Fælles Rumforsvarscenter i Estlands hovedstad Tallinn blev etableret 5 år før, i 2002, og formelt udnævnt som førsterangs NATO-central i 2008.

Faktisk igangsatte NATOs Nordatlantiske Råd blokkens cyberforsvarsprogram i 2002 og ”Parallelt med det besluttede stats- og regeringsoverhovederne på Prag-topmødet samme år at styrke NATOs kapacitet. Det banede vejen for skabelsen af NATO Computer Incident Response Capability (NCIRC) i 2002 som en del af cyberforsvarsprogrammet.”

Cyberforsvarets øverste ledelses-institution ”styres af Cyberforsvarets Bestyrelse (Cyber Defence Management Board), som omfatter lederne af det politiske, militære og tekniske personale i NATO med ansvar for cyberforsvar. Det udgør det vigtigste rådgivende organ for Det Nordatlantiske Råd vedrørende cyberforsvar og giver medlemsstaterne råd i alle aspekter vedrørende netforsvar.”

I august 2008 begyndte NATO at udvide sin cyberkrigs-kapacitet videre ud over de 28 medlemslande og skabte

NATOs generalsekretær Fogh Rasmussen til møde hos den amerikanske præsident

(Det Nordatlantiske) Råds Retningslinjer for Samarbejde omkring Cyberforsvar med Partnere og Internationale Organisationer, som blev fulgt op i april 2009 af Rammerne for Samarbejde om Cyberforsvar mellem NATO og Partnerlande. Med alliansens egne ord ”skal NATO være forberedt på, uden at mindske evnen til at forsvare sig selv, at udvide sine erfaringer og potentielt sine kapaciteter til at forsvare sig mod netangreb til partnerlandene og internationale organisationer.”

Lissabon Topmødet vil indvie en ny militærdoktrin for NATO for de næste 10 år. Det vil bekræfte blokken som det 21. århundredes ekspeditionsstyrke uden geografiske eller tematiske grænser, og som vil søge efter enhver mulighed for at trænge sig selv ind overalt i verden under en mangfoldighed af påskud.

Topmødet vil enstemmigt støtte et amerikansk-kontrolleret missilopfangnings-system, som skal dække hele Europa. Det vil fastholde det standpunkt, at amerikanske atomvåben skal forblive på kontinentet for ’afskrækkelses-formål’. Og det vil godkende landenes underordningen - fra UK til Polen og Bulgarien under en fælles amerikansk-domineret cyber-forsvarsstruktur for krig på den ’5. slagmark’, for ”operationer i fuld skala i et nyt domæne”.

Oversat af Kommunistisk Politik efter hjemmesiden Stop Nato:

rickrozoff.wordpress.com.

For noter og links henvises dertil.

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

**Følg også med i
KPnetTV**

www.kpnet.dk

Verden er løbet fra løfterne

FN holdt i sidste uge topmøde om udryddelse af fattigdom. Overlades den opgave til verdens rige lande, bliver fattigdom ikke udryddet hverken om 5 eller om 50 år

Løfterne til verden om at udrydde ekstrem fattigdom i 2015 - om bare fem år - er end ikke i nærheden af at blive indfriet.

Det nyligt overståede FN-topmøde fra den 20. til 22. september om status på de mål, der blev sat ved årtusindskiftet - de såkaldte millennium-udviklingsmål (MDG) - blev én lang konstatering af, at ingen af de rige lande havde gjort noget alvorligt i de ti år, der allerede er gået, og da slet ikke har tænkt sig at begynde nu.

Selvom FN har fremhævet, at den sultne del af verdensbefolkningen er stagneret rent procentuelt, er antallet af sultne mennesker i verden vokset fra 842 millioner i 1990-92 til 1,02 mia. i 2009.

I 2006 havde 37 procent af verdens befolkning ikke adgang til et toilet. I Afrika syd for Sahara lever 38 % af befolkningen i ekstrem fattigdom, hvilket vil sige for mindre end 1,25 dollar om dagen.

Udviklingen sat i stå

Disse og tusinde andre fakta belyser, at verden er mindst lige så skæv nu som i 1990 - og i nogle regioner er det endda blevet værre. Ikke mindst som følge af krige, forurening, klimaforandringer, økonomisk krise, udpining af landbrugsjorden og spekulation i fødevarer, og de mange andre følger af et råddent system.

Udgangspunktet for MDG- målene sætter de dårlige resultater i perspektiv. De er nemlig baseret på en fremskrivning af, hvad generationen fra 1975 til 1990 nåede inden for uddannelse, sundhed og bekæmpelse af fattigdom. FN lavede på den baggrund en fremskrivning fra 1990 til år 2015, som forudsatte, at denne generation ville gøre det ligeså

Den private sektor er midlet til at skabe bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelse. Det var statsminister Lars Løkke Rasmussens nyliberale budskab til FNs topmøde om den globale fattigdom

godt som den forrige generation.

En ny statistisk fremskrivning fra FN, baseret på de sidste 15 år, viser, at en række MDG løfter end ikke vil være nået om 50 år. Den globale nyliberale offensiv efter 1989 satte bogstavelig talt udviklingen i stå.

Danmark og fattigdommen

Danmark har spillet en central rolle i forberedelserne af 2010 MDG-topmødet, idet FN-ambassadør Carsten Staur sammen med FN-ambassadør Paul Badji fra Senegal har ledet forhandlingerne om slutdokumentet. En proces der typisk dansk fik et rodet forløb med aflyste møder og uklare formuleringer og endte med et dokument, som ingen sandsynligvis nogen sinde vil bruge til noget.

Regeringens minister for udviklingsbistand Søren Pind forsøgte sammen med statsministeren på FN- topmødet at få sat en særlig fokus på spørgsmålet om kvindernes rettigheder, hvilket er nr. 3 ud af de 8 MDG mål.

Kvinderne bruges også som hovedargument for at der ikke er problemer med at bruge den danske udviklingsbistand som en del af den militære "hjælpepakke" til Afghanistan. Den sikrer ifølge Søren Pind nemlig at nogle piger kommer i skole. Og 'islamisk kvindeundertrykkelse' er som bekendt et argument for at føre krig mod hele lande og deres befolkninger af begge køn.

Det er kvinderne, der skal tage slæbet med at få udryddet fattigdommen i

udviklingslandene, mener den danske regering.

Gennem en udviklet bistandsmekanisme vil den danske regerings sikre, at selv den mindste almisse til de fattige samtidig er en støtte til opbygningen af private enkeltpersons-virksomheder, eller rettere sagt til kapitalistiske virksomheder

Udviklingsbistand til fattige lande kan ses som en investering både i traditionel geopolitisk forstand, forstået som et element i imperialismens del-og-hersk politik, og i en mere direkte økonomisk forstand. Hvordan ulandsbistandstanden påvirker befolkningen og deres egne ressourcer har sjældent været den primære tanke bag bistandshjælpen.

Ulandsbistanden bruges til at promotere privatkapitalisme og liberalistiske tanker - en genoplivning af 'demokratihjælpen' - og skal intensiveres ved at redefinere en del nødhjælp og bistand til investering i private banker, der låner penge til små familieforetagender.

Ikke mindst EU medlemslandene har nydt godt af fattigdommens afledte effekter, Nemlig dels en meget billig arbejdskraft, der er villig til at risikere livet for at få et arbejde som illegale immigranter uden rettigheder og med usle løn- og arbejdsforhold. Og dels ved at fattigdom og såkaldte gældsforpligtigelser har sat de fattige lande i et afhængighedsforhold til de tidligere kolonimagter, en økonomisk magt der bruges skrupelløst til at sikre billig adgang til råstoffer mv.

Millenniumdeklarationens otte udviklingsmål

1. Halvere fattigdom og sult i verden
2. Opnå grundskoleuddannelse til alle
3. Øge ligestillingen mellem kvinder og mænd
4. Mindske børnedødeligheden med to tredjedele
5. Mindske mødredødeligheden med tre fjerdedele
6. Bekæmpe hiv/aids, malaria og andre sygdomme
7. Sikre udviklingen af et bæredygtigt miljø
8. Øge samarbejdet om bistand, handel og gældsregering

Verdens bedste folkeskole – eller verdens bedste folkeskolebesparelser?

Af Henrik Herløv Lund

Et resume af en kritisk rapport om folkeskolerne, som nu nedlægges eller planlægges nedlagt på stribe. 40 pct. af landets borgmestre regner med at nedlægge skoler i deres kommune

Statsminister Lars Løkke Rasmussen og hans VK-regering har med Løkkes ”10 drømmemål for Danmark” og regeringens arbejdsprogram ”Danmark 2020” sat yderligere reformer på dagsordenen for folkeskolen i Danmark. Som Anders Fogh Rasmussen i 2005 i forbindelse med globaliseringsprogrammet ville skabe ”Verdens bedste folkeskole” vil Lars Løkke fra 2010 til 2020 bringe danske elever op blandt verdens fem bedste mht. læsning, matematik og naturfag samt engelsk – men vel at mærke uden at det må koste mere.

Tværtimod må folkeskolens ressourcgrundlag i de kommende år forventes betydeligt forringet, idet regeringens nulvækst 2011 til 2013 næppe kan undgå at ramme folkeskolen med betydeligt større kraft, end ændringen i børnetallet tilsiger, fordi der skal frigøres ressourcer også fra folkeskolen til et voksende antal ældre og stigende sociale behov. Konsekvensen for folkeskolen vil derfor være omfattende nedlæggelser af skoler og lærerstillinger samt forøgelse af klassekvotienter. Samtidig lægges der navnlig op til omfattende reduktion af udgifterne til specialundervisning, gennem at specialundervisningselever flyttes tilbage i almenundervisningen, uden at ressourcer og kompetenceoprustning følger med her til i tilsvarende omfang.

Dette vil selvsagt forringe det generelle niveau og den generelle kvalitet i undervisningen og dermed fjerne virkelighedens folkeskole fra de ambitiøse faglige mål. Men navnlig vil de ramme de svageste i folkeskolen, hvad enten de går til specialundervisning eller befinder sig i almenklasserne.

Begrundelsen for reformbestræbelserne er i høj grad hentet fra OECD, dels fra organisationens sammenligninger mellem medlemslandenes ressourceforbrug på folkeskoleområdet, dels sammenligningerne i PISA-undersøgelserne af de faglige resultater af undervisning, navnlig for så vidt angår hovedfagene. Med baggrund heri har VK-regeringen proklameret, at den danske folkeskole er for dyr og for ringe.

Men OECD er imidlertid ikke en neutral, objektiv økonomisk og effektivitetsmæssig ”overdommer”. Organisationen har i en årrække været højborg for nyliberalistisk økonomisk teori og ditto løsningsmodeller, og heller ikke OECD’s opgørelser og navnlig dets fortolkninger heraf er værdifrie, men er tværtimod også præget af det nyliberale teoretisk-politiske udgangspunkt.

Kritikken fra både OECD selv og fra de hjemlige nyliberalistiske kritikere, som i vid udstrækning bygger på OECD, lider imidlertid under stærke metodiske brister. OECD foretager med sine sammenligninger af omkostnings- og af præstationseffektiviteten i folkeskolerne en såkaldt ”benchmarking”, dvs. at man søger at finde de bedste, for at mindre gode kan lære heraf. Men afgørende for anvendeligheden af sammenligningerne er, at man metodisk udskiller (renser for) baggrundsfaktorer i samfund, uddannelsessystem og folkeskole, som også påvirker omkostnings- og resultateffektiviteten, således at vi har de rene undervisningsmæssige forskelle tilbage. Ellers sammenligner man æbler og pærer.

Her er der afgørende fejl i OECD’s økonomiske og faglige sammenligninger for Danmarks vedkommende, når Danmark sammenlignes med et gennemsnit af OECD-lande, hvor indgår imellem 1/3 og 1/4 økonomisk og udvik-

lingsmæssigt mere tilbagestående tredjeverdens- eller østeuropæiske lande, som af økonomiske grunde fx kan bruge langt færre ressourcer på folkeskole end Danmark. Danmark hører hjemme i en vesteuropæisk sammenhæng, men heller ikke her er en hvilken som helst sammenligning relevant, fordi de større lande i Vesteuropa objektivt har betydeligt større muligheder for stordrift. Derfor er den for Danmark relevante økonomiske sammenligning med mindre vesteuropæiske lande og især Norden, og her ligger Danmark ikke kriminelt lavt, men pænt i midten. Også fagligt set går den relevante sammenligning til mindre vesteuropæiske lande og især Norden, og også her ligger Danmark pænt i midten.

Der er således objektivt set IKKE belæg for påstanden om, at den danske folkeskole skulle være for dyr eller for dårlig. Denne påstand må i stedet ses som ideologisk-politisk funderet og som konstrueret til at tjene som løftestand for ideologisk begrundede nyliberalistiske reformer af folkeskolen.

Med baggrund i netop en konklusion om, at folkeskolen er for dyr og for dårlig, har VK regeringen under Lars Løkke Rasmussen ikke desto mindre iværksat et ”360 graders eftersyn af folkeskolen” og bedt et ”Rejsehold” under den nyliberalistiske økonom Jørgen Søndergaard om at komme med reformforslag til at nå målet om bedre score for danske elever i Pisa-undersøgelserne. Såvel regeringens egne overvejelser i dens arbejdsprogram som Rejseholdets anbefalinger peger imidlertid overvejende den forkerte vej.

Ganske vist er der enkelte gode overvejelser om styrket kompetenceudvikling for folkeskolelærere og øget læseindsats, men selvom Rejseholdets forslag præsenteres som tiltag til at bedre de faglige resultater, er en betydelig del af forslagene i realiteten spareforslag. Det gælder forslagene om skærpede adgangskrav til læreruddannelsen, omlægning af specialundervisning og ”(Ned)Justering” af andelen af elever i specialklasser og på specialskoler, ”(Op)Justering” af lærer-/elevratioen og

anvendelse af en større del af lærernes tid på undervisning og revision af lærernes arbejdstidsaftale, udfasning af 10. klasse og opbygning af større skoler.

Men besparelser er sjældent samtidig kvalitetsforbedringer, tværtimod som oftest kvalitetsforringelser. Det vil heller næppe bedre kvaliteten i folkeskolen, at Rejseholdet lægger op til at videreudbygge VK's hidtidige tiltagende topstyring, kontrol og bureaukratisering af folkeskolen. Men hvad værre er, så fortsætter en række af forslagene fra Rejseholdet i den "elitegørelses" spor, som hidtil har præget VK's skolepolitik med stigende individualisering og bogliggørelse af undervisningen. Der lægges op til endnu mere ansvar for egen læring og til en endnu mere hold- og linjeopdelt undervisning, navnlig i udskolingen. Det vil givet passe godt til elever fra økonomisk og uddannelsesmæssigt stærke hjem, men betyde, at de svagere elever i folkeskolen vil blive kørt endnu længere bagud.

Samtidig viser sammenligning med det ofte fremhævede Finland imidlertid, at finske elevers langt bedre score ved de internationale undersøgelser i høj grad beror på, at den finske folkeskole evner at få de svageste elever med og herigennem også hive niveauet op for de elever, som præsterer bedst. Denne evne til at få de svageste med er ikke enestående for det finske skolevæsen. Finland scorer også topkarakter, når der gælder egne til at udligne de sociale forskelle og skabe mere lighed i samfundet. F.eks. ved at gøre børn af udsatte grupper som indvandrere og bistanndsklienter til mønsterbrydere, der får en højere uddannelse.

Rejseholdet og regeringens forslag og overvejelser vil således fortsætte i det samme nyliberalistiske spor, som indtil nu ikke har skabt bedre resultater i folkeskolen. Og sammen med nulvækstens ressourcetræk fra folkeskolen kan resultatet ikke undgå at blive en forringelse af undervisningens kvalitet og faglige resultater.

Der er derfor ingen udsigt til, at VK's planer for folkeskolen vil føre til verdens bedste folkeskole, men kun til at de ender som verdens bedste folkeskolebesparelser.

Rapporten i sin helhed kan findes på www.henrikherloevlund.dk

Demo tirsdag den 19. oktober **9-årsdagen for** **Danmarks indtræden i** **Afghanistan-krigen**

Kl. 16 fra Palæstinas plads til Christiansborg slotsplads
Kl. 16-18 Hænges sandheden til tørre på Christiansborg slotsplads
Galleri på tørresnore, workshop, underskriftsindsamling,
Fredsvagtens fødselsdag mm.

Talere

Musik: Vakili, Fri Galaxe, Fuma HiFi m.fl.

Erstat våben med velfærd **Træk tropperne ud af Afghanistan NU**

Arr. Bolsjefabrikken, Nej til krig, DKU, Fredsvagten, Valby og Sydvest mod krig m.fl.

Plakater og flyers kan bestilles på mail: 9aarformeget@fredsfestival.dk

På vej...

*Jeg er helt ude i tovene..
Og så alligevel..
Bag mig er starten..
Den jeg tog med jer !
Bag mig er jorden..
Bag mig er I..
Sørger for at jeg holder mig i tovene !
Sommerfugle og nervøse smil..
Inden grænserne blev brudt..
Nu bryder vi dem i fællesskab..
Klapper to gange og holder sammen !
Jeg står og tvivler, men fortsætter..
Ikke i trods, men i tro..
Jeg er sikker og fortsætter af samme sti..
For bagved mig, ved min side og foran mig, findes I..
Det er kun starten, kun en begyndelse..
Forhåbentligt på noget stort, nej helt sikkert på noget stort..
Om et år er nutiden datid..
Men fremtidens nutid er præget af fremtidens datid..
Præget af jer, af os og det vi går igennem..
Jeg håber og tror ikke mindst..
At det vi bygger nu vil bestå og blive brugt..
Af jer..
Af os..*

William

Tillykke med sejren

Er du en af dem, som for ti år siden stemte nej til euroen. Ellers ville du måske gøre det i dag?

Det er nu ti år siden, at et flertal af danskerne stemte nej til euroen, og det har vist sig at være en rigtig god ide. Selvom der dengang var nok af dystre forudsigelser om, at Danmark nærmest ville gå fallit ved et nej, så har virkeligheden vist sig anderledes. Siden euro-nejet har økonomien herhjemme generelt klaret sig bedre end eurolands.

Mange steder har euroen oven i købet betydet besparelser på velfærden, da en fælles valuta til så forskellige økonomier som de sydeuropæiske over for eksempelvis den tyske simpelthen

ikke har kunnet opfylde de forskellige behov. Og under den økonomiske krise var euroen sågar på sammenbruddets rand.

Det har fået EU til at udråbe sig selv til en slags økonomisk regering, der skal godkende medlemslandenes finanslovsudspil. Og det endda før de folkevalgte i medlemslandene overhovedet får mulighed for at forhandle om den. Og EU vil dele bøder ud til medlemslandene, hvis ikke de smækker hælene sammen, som der kræves. Som altid er svaret på EUs problemer åbentbart mere EU.

Vi skal derfor være glade for euro-nejet i 2000 og ønske os selv tillykke

med resultatet. Men vi skal ikke hvile på laurbærrerne. Ja-siden vil fortsat afskaffe euoundtagelsen sammen med de øvrige undtagelser, og EU-toget buldrer fortsat derudad, så EU i dag bestemmer over 80 procent af medlemslandenes lovgivning. Så hvis man mener noget med selvbestemmelse og demokrati, er der fortsat al mulig grund til at bevare og værne om undtagelserne og sige EU midt imod. Det gjaldt for 10 år siden, og det gælder i dag.

Tillykke med tiåret!

Rina Ronja Kari

talsperson for

Folkebevægelsen mod EU

Kære Forældre (og andre der kigger med)

Budgettet for København 2011 er nu indgået – og det blev ikke det gode børnebudget, som KFO havde ønsket sig, men heller ikke så skidt, som det i starten af forhandlingerne så ud til.

Forslaget om at flytte fritidshjemmenes morgenåbning til skolerne blev fjernet, forplejningen blev i institutionerne, grønthøsteren blev fjernet, området blev gældssaneret, og Børne- og Ungdomsforvaltningen får hele beløbet af kommunekassen, når der skal laves og drives nye pladser – det er vi rigtig glade for!

MEN der spares stadig ca. 150 millioner kroner på området – primært ved at indføre klynger, vedtage 2 ugers tvungen ferielukket og hæve taksterne.

Budgetforlig vedtages endeligt d. 7. oktober 2010.

Børnene først – Nej til flere nedskæringer på Københavns børn og det sociale område.

KFO

Københavns Forældre Organisation

Se mere om KFOs planer på www.kfo.dk

Krig dræber velfærd

Så blev dansker nummer 37 dræbt i Afghanistan. Forsvarsministeren stod i tv med blanke øjne, men var dog ikke mere berørt, end at hun vil fortsætte den tabte krig og sende flere hjernevaskede unge mænd i krig for USA's økonomiske og geostrategiske interesser i Centralasien. Krigen er ikke terrorbekæmpelse, men terror med stærkt stigende civile tab.

Forsvarsminister
Gitta Lillelund
Bech

De danske soldater forsvare et gennemkorrupt narkostyre, som, selv hvis det fik et årti mere, ikke ville kunne holde Taleban – den afghanske enkeltgruppe med flest tilhængere – fra livet. Derfor er det unødigt forlængelse af krigen, når det foreslås, at de danske besættelsestropper skal ud af kampzonen og nøjes med at træne den afghanske kollaboratorhær.

Danmarks krigsdeltagelse skal stoppes øjeblikkeligt. Den koster danske og afghanske liv og bringer ikke varige positive forandringer i Afghanistan, men misbruger Danmarks ressourcer på død frem for liv. Først når geværerne tier, kan Afghanistan komme videre.

Carsten Kofoed

Frit Afghanistan Blog

Kulturen

**burde berige, udvikle tanker
og foretagsomhed -
men er for indeværende
et helt igennem regelstyret system
en spændetrøje værdig -
hvorved man fratager individet
det at virke og samspil med andre -
og reducerer os til modtagende dukker
af deres pengeopdyrkede forbrugsforfladigelse
og fordummelsespropaganda -
men aldrig vil deres forehavende lykkes -
vores trang til frihed bliver dem for stor**

N.B.

Velfærd

Der er vist en fælles forståelse for hvad Velfærd er, eller er der? Jeg tror at de fleste danskere mener det er "velfærdsgoderne" der er tale om. At kunne få passet sine børn på rimelig vis, mens man er på arbejde, at kunne få offentlig forsørgelse, hvis man ikke er i stand til at arbejde eller ikke kan få et arbejde, at alle har adgang til at få en uddannelse, at der er adgang til gratis behandling på hospitaler og hos lægerne, at det er muligt at betale for en bolig, at produktionen er miljøvenlig, at vandforsyning, energiforsyning, vejvæsen, postvæsen, offentlig transport, kulturinstitutioner, medier og lignende fungerer. Kort sagt at vi sammen bidrager til et samfund, der dækker vores vigtigste behov, så vi er i stand til at leve et aktivt liv i samfundet.

TNS Gallup har fra 26. august til 2. september 2010 stillet et repræsentativt udsnit af LO's medlemmer spørgsmålet: "Kunne du tænke dig at arbejde en time mere om ugen, hvis det betyder, at besparelser i velfærden kan undgås?"

- 29,3 % svarede "ja, helt klart"
- 33,4 % svarede "ja, det vil jeg umiddelbart være positiv over for"
- 20,1 % svarede "nej, det vil jeg umiddelbart være skeptisk over for"

- 11,9 % svarede "nej, under ingen omstændigheder"
- 5,2 % svarede "ved ikke"

Det viser som jeg ser det, at vi er sociale væsener, der gerne vil bidrage til fællesskabet, men Harald Børsting tager klart nok svarene som en opbakning til "Fair løsning" med de famøse 12 min.

– "Det er helt nødvendigt, at der kommer flere i arbejde, og at dem, der har et job, arbejder mere. Det er forudsætningen for, at vi kan undgå de massive forringelser af velfærden, som regeringen er ved at gennemføre", siger han.

Det er da helt uhyggeligt. Når nu selv Enhedslisten kan få øje på en masse steder pengene kan hentes og de arbejdsløse undrer sig over, at de ikke kan komme i arbejde og børnefamilierne savner tid til at være sammen med børnene - og de overbelastede chauffører, læger, slagtere, sygeplejersker osv. ville os, der skal udsættes for resultaterne af deres arbejdsstress, gerne have fik lidt kortere arbejdstid. " Og hvis vi har råd til skattestop, kongehus, råd til at forære Mærsk livslang råderet over undergrundens ressourcer og råd til at Cola, Nestlé og Mc D er fritaget for skat, og råd til at føre krig i to forskellige lande

samt et kæmpe aktiverings cirkus, råd til privathospitalernes regeringssanktionerede dræn i statskassen, bankpakker osv. osv., så mangler der altså efter min mening ikke noget som helst i DK, som ikke kunne ordnes med lidt omfordeling"

Det er desværre ikke gjort med lidt omfordeling, så længe det er erhvervslivets interesser der hersker, så længe samfundets struktur er bygget til at varetage kapitalens interesser kan vi ikke opnå reel velfærd, hvor den daglige bekymring for morgendagen afløses af en fælles indsats for det bedst mulige samfund for alt levende.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Torsdag i ulige uger 15-19
og efter aftale

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fre 14 - 17.00

Faglig konference:

Social dumping: Hvad gør vi?

Torsdag d. 2. december 2010
kl. 10.00 - 16.00

hos 3F Bygge-Jord og
Miljøarbejdernes Fagforening
Trekronergade 26, 2500 Valby

Konferencen henvender sig til alle fagligt valgte og fagligt aktive på det private og det offentlige område.

Virkelighedsnært hos Dylan

'The Brazil Series' på Statens Museum for Kunst indtil 30. januar 2011

Bob Dylans fyrreremalerier fra Brasilien er malet over en periode på halvanden år, efter at han i 2008 indgik en aftale med Statens Museum for Kunst om at udstille dem. De har ikke fået begejstringen frem hos danske kunstkritikere, der nærmest har stået i kø for at rakke dem ned.

Til gengæld kan museet notere sig en regulær og fortjent publikumssucces. Den er der gode grunde til, og skyldes ikke alene, at verdensnavnet Dylan aflægger besøg i den danske provins.

Selv siger han om billederne, som han har malet efter skitser, han gør på stedet:

The Incident, 2010

”Jeg tegner bare, hvad der interesserer mig, og så maler jeg det. Rækker af huse, frugtplantager, rækker af træstammer, det kan være hvad som helst. Jeg kan tage en skål med frugt og gøre den til et drama om liv og død. Kvinder er magtfulde skikkelser, så jeg maler dem på den måde. Jeg kan finde på at male folk, der bor i trailerparker. Men jeg kunne også male bedsteborgere. Jeg prøver ikke at komme med sociale kommentarer eller leve op til nogens visioner, og jeg kan finde motiver hvor som helst. Jeg tror, det på en eller anden måde kommer fra den folkelige kultur, jeg voksede op med.”

Dylans malerier er virkelighedsnære, dybt realistiske i stærke, varme farver, som Brasilien er det. Det er scener fra landet og dets mennesker, ofte små dramatiske forløb. Og selv om Dylan energisk benægter, at han giver sociale kommentarer i sin kunst og hans sange, banker den sociale virkelighed stærkt igennem. Det er det klassesdelte Brasilien, Dylan tegner og maler. Favellaen, landarbejderne, arbejdsløse, volden – men også mafiabossen, den magtfulde

og korrupte politiker, overklasseparret, der smovser sig igennem restaurationsmaden, det religiøse tyranni, der i sin satire bringer minder om den tyske nye saglighed fra 20'erne i sidste århundrede.

Vidste man ikke bedre, eller havde man ikke Dylans egne ord, kunne man

forledes til at mene, at The Brazil Series er malet ud fra et klassestandpunkt. Af én, der holder med og af de undertrykte og ikke kan døje overklassesfolket. Det er noget, som er til at forstå, og det er væsentligst derfor, at udstillingen blevet en publikumsmagnet.

Men så er det heller ikke længere ’rigtig kunst’; banen er åben for danske kunstkritikers knusende dom.

Dylans musik er en unik blanding af sangtekster, der satte en ny standard for populærmusik, af hans egenartede stemme, melodier af stor skønhed og dybde, og et ofte spændende lydbillede – med rod i folkemusikken og 30'ernes

Favela Villa Broncos, 2010

politiske sang. Malerierne lægger yderligere facetter til billedet af en af de største verdenskunstnere gennem de sidste mere end halvtreds år.

Det vil være synd at snyde sig for oplevelsen på Statens Museum for Kunst, der denne gang ikke kommer sidst, men først med en relevant samling billeder.

Og når man besøger udstillingen, skal man ikke snyde sig selv for den lille film med kommentarer til malerierne fra bl.a. en ung muslimsk kvinde og en skoledreng, der vises i tilknytning til den. Deres oplevelse af Dylan er både til at få kunstforstand og livsklogskab af.

-os

Verden ifølge Latuff

Deportation af romaer